

פרק א'

אמרה מן הטימליריון:

אם יש ברשותך צבע אדום
צייר תות גינה ולא טיפת דם.

64 יום לטקסי הקונפדרציה

בריסל, בלגיה

המפקד הדגיש - מייד. מייד. מייד.

ה"מייד" פעם ברקתו והריץ את איבריו לנוע. לפעול. למשוך את הדף הכהה עם המילים: "המשימה בוצעה בשלמות. ריל סטון - זרומ"ב. לקפל. לגלגל. כאילו לא הוא בעצמו ביצע. מייד.

מיידי. עכשיו. ליבו הלם בפראות והכריח אותו לזנק מעל החיה הלבנה. היא נפנפה בכנפיה, מוחה, מצננת מעט את זיעתו.

משך בקולר. הניף רגל. עכשיו היה מעל היונה. התכופף לעבר רגלה הימנית. היא הושיטה אותה, מאומנת. הוא הצמיד את הפתק לרגל. גם הוא מיומן. חיזק עם סגירת הברזל. הידק. התנשף. ירד ממנה. היא חגה מעליו, אצבעות רגליה קפוצות, עיניה הגדולות סוקרות אותו.

לכי כבר, נפנף בידו. לכי למפקד שאנל. רק חמישה קילומטרים מכאן, בצד השני של עיר הבירה. הוא יקבל את המסר מיידי ויעביר הלאה. אני את שלי עשיתי.

רק כאשר היונה נעלמה מעיניו, נתן למתח להכריע אותו. הוא התפרקד תחת עלה רחב, פעימות ליבו מאיטות בהדרגה.

ז'נבה, שווייץ

פרידריך ריקוטה, בכיר באו"ם, התרווח בכיסאו המרופד. נשען אחורה, שואף עמוק. אילו הייתה זו שעת עבודה שגרתית, מן הסתם כבר היה מוכן בעבורו, ממתין מושלם ומהביל, ספל קפה מדויק. אך השעה הייתה מאוחרת מאוד והוא נותר לבדו כאן בלשכה.

ואולי עדיף כך.

יקום לרגע, ימתח את גופו, יכין לעצמו קפה חזק ואחר כך יגמור לעבור על המסמך המסועף הזה.

הוא חזר לחדר העבודה המואר, חפן בשתי ידיו ספל מן הסט שבמטבחון והניחו על תחתית מודפסת. נרכן שוב אל המסך,

מתחיל לעבור על הצעת החוק שוב ובוחר בדריכות ערנית האם ייתכנו פרצות בניסוח המילולי שירוקנו אותו ממשמעות.

הוא לגם מן הספל ורכן שוב קדימה, אצבעותיו חורשות קלות על הקמט המוכר בין גבותיו. לגם שוב. נראה בסדר. ייתכן שהמסמך מוכן סופית. פיהוק עצום קטע את הרהוריו, והוא חש לפתע את כובדו של יום שלם גדוש פגישות ועבודה אינטנסיבית. רק יגמור את המשקה וישוב לביתו. אולי מחר יבקש ממנהל הלשכה לעבור גם הוא על המסמך, ליתר בטחון.

סגר את המחשב, גמר את הקפה. רפיון מוזר אחז בו והספל הרגיש לו כבד פתאום. מה? זה?? מה זה?

הוא הוזה!! זה בטוח!

על התחתית המודפסת ישב אדם זעיר ונעץ בו מבט.

אדם מושלם, זו. חי!!

זה היה הדבר האחרון שראה פרידריך ריקוטה, מנהל בכיר באו"ם, בחייו.

ליון, צרפת

מדמואזל סיינה, מזכירתו האישית של מיסייה דאמון, סגן שר האוצר הצרפתי, נכנסה אל מבואת הלשכה בסערה.

"פרדון, מיסייה דאמון, על האיחור. אני יודעת שאתה שונא איחורים, אבל הפעם היה זה ממש כוח עליון שמנע ממני לבוא. הרכב שלי לא הסכים להתניע, הזמנתי טקסי כדי לנסות להגיע בזמן, אפילו הבטחתי לנהג טיפ שמן אם יזדרז, אבל הטרפיק היה נוראי ממש."

שטף ההתנצלויות של סיינה המשיך, תוך כדי שהיא מכינה בחופזה צרור מסמכים לעיון וחתימה של השר.

סיינה נקשה קלות על דלת חדרו הפרטי שבלשכה, שהייתה פתוחה רק במעט, ודחפה אותה לרווחה. "מיסייה, אני ממש מתנצ-
" צווחה קטועה נפלטה מפיה והיא נמלטה אל מחוץ ללשכה.

תוך דקות התמלאה הלשכה בחבושי מדים אדומים ותכולים. ככל שהזמן עבר, פנו הרופאים לשוליים בהבעת השלמה עגומה, מותירים את הבמה לסקירות השוטרים. עיתונאים ואנשי תקשורת התבקשו לצאת מהשטח.

צמד חוקרים מן הז'נדרמריה שהוזעקו למקום נטלו עימם את גופתו של השר.

פתולוג שניתח את הגופה הבחין בשרידי קרדוניה בדמו, אך הוא לא שמע מימיו על אדם שמת מן הרעלן הזה. לכן העדיף להותיר את סיבת המוות כ- "לא ידוע".

נאפולי, איטליה

הוא העביר יד בשערו המאפיר, מביט בריכוז במפת אירופה שהייתה פרושה מולו.

אצבעותיו תופפו על עורפו. כמו עוד מבצע, שינן לעצמו. והרי עד כה היו לו שורה של הצלחות חד משמעיות. לא לחינם הוא הגיע למקום שהגיע. אבל תפקידו העליון לא סיפק אותו. הוא שאף לגבוה יותר.

יממש את כישרונותיו - ויש לו כישרונות; את ניסיונו רב השנים בלוחמה ואסטרטגיה; את העוצמות והיכולות שברשותו,

מתוקף תפקידו. בזכות עצמו טיפס לפסגה, והוא גם יגיע ליותר מכל מה שהעז איזה אקט לחלום.

אדווה של התרגשות עדינה ריססה אותו. סימן וי על נקודה אחת ביבשת המרכזית. שרטט קו בלתי נראה וסימן קו נוסף. והנה - גם כאן הוא יכול לסמן. אבל זה לא מספיק. התוכנית צריכה להמשיך. היא תמשיך. היא תצליח. הוא יצליח. הוא ישלוט. יתגבר בחוכמה על כל העכבות.

התכנון גאוני. הביצוע אפשרי. הוא יצלח כל מכשול.

המות. הוא דפק על קדקודו. המוח יקנה לו את הכוח.